

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Det er så sjældent, formanden har lejlighed til at benytte denne talerstol, og derfor vil jeg ikke undlade på udvalgets vegne at sige tak for den venlige modtagelse, forslaget har fået, og i øvrigt føje til, at jeg er en lille bitte smule betænkelig ved, at medlemmer af Folketinget mener, at det er nødvendigt at have en særlig hold formanden vågen-terapi. Det er jeg som sagt lidt betænkelig ved, men jeg skal alligevel anstrenge mig for i fremtiden at se endnu mere vågen ud, end jeg i forvejen prøver at gøre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget

forkastedes, idet 13 stemte for, 108 imod.

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Forespørgsel nr. F 35:

Forespørgsel til statsministeren:

»Hvilke planer har regeringen om en demokratisering af økonomien og arbejdslivet?«

Af Holger K. Nielsen (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 17/3 94. Fremme af forespørgslen vedtaget 24/3 94).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Inden forhandlingen begynder, henstiller jeg, at der er ro i salen.

Begrundelse

Holger K. Nielsen (SF):

I 1970'erne og 1980'erne var økonomisk demokrati og demokrati i virksomhederne et tilbagevendende tema i den politiske debat. Det kan man unægtelig ikke påstå er tilfældet i dag. I de sidste fem år har det været en næsten

glemt debat, og det indgik som bekendt på ingen måde i regeringsgrundlaget for den nye regering, hvilket godt kan undre lidt af i det mindste tre årsager.

For det første er en demokratisering af økonomien og arbejdslivet en væsentlig del af den historiske ballast hos de to vigtigste regeringspartier, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre. Helt siden 1927 – tror jeg – har det været en del af De Radikales program, at der skal ske en demokratisering af arbejdslivet og af økonomien, og Socialdemokratiet har siden 1960'erne været dynamo for hele debatten om økonomisk demokrati.

For det andet er der fuldt så meget som i 1970'erne og 1980'erne behov for en demokratisering af økonomien. Heri ligger ikke nødvendigvis, at det er de samme modeller som dengang, der skal føres i marken. Så godt som alle har i dag forladt tanken om en central fond, men der er andre muligheder – også i lyset af at lønmodtagerfonde og pensionskasser i dag har større indflydelse på økonomien end tidligere.

For det tredje stiller den teknologiske udvikling krav om engagerede medarbejdere på den enkelte virksomhed, som er fleksible og i stand til at omstille sig. Skal denne omstillingsevne opnås, forudsætter det indflydelse på både ens egen arbejdssituation og på virksomheden.

1990'ernes virkelighed er ikke den samme som 1970'ernes. På mange måder mister politikerne indflydelse i forhold til de store organisationer og erhvervslivet, og de mister indflydelse i en udvikling, der bliver stadig mere internationaliseret.

Jeg er fuldstændig enig med den konservative leder, hr. Hans Engell, i, at der er behov for en generel analyse af, hvor magten i Danmark ligger. Vi har fra vores side i dag valgt at fokusere på debatten om den økonomiske magt, og hvordan demokratiet kan udvides, så det også omfatter økonomien og virksomhederne. Jeg ser frem til svaret fra statsministeren og en forhåbentlig god debat.

Besvarelse

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg vil gerne begynde med at udtrykke stor tilfredshed med, at SF har taget initiativet til denne debat. Den glæder jeg mig til at deltage i, fordi jeg rent ud sagt en gang imellem føler,